

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.065/2022/7. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváth Gábor ügyvéd , cím2)

Az alperesek:

alperes1 (cím3) I. rendű;

Magyar Állam permegszüntetéssel érintett II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője:

Dr. Rózsa Andrea ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

I. rendű alperes 133. sorszám alatt

felperes Pf. 3. sorszám alatt (csatlakozó fellebbezés)

A per tárgya:

házasársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

37.P.20.393/2019/129. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 10.193.608 (tízmillió-egyszázkilencvenháromezer-hatszáznyolc) forintra leszállítja.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – külön felhívásra – 347.000 (háromszáznegyvenhétezer) forint meg nem fizetett fellebbezési és csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes házastársak voltak, házassági életközösségük [mely 1993. évtől állt fenn] 2018. január 1. napján szűnt meg.
- [2] Az I. rendű alperes 2007. évben alapította az érdekelt1 (a továbbiakban: érdekelt2), melynek egyedüli tagja és törvényes képviselője. A felek házastársi közös vagyonához tartozó cég könyv szerinti értéke a házassági életközösség megszűnésekor 3.173.981 forint, korrigált könyv szerinti értéke –51.309.254 forint, piaci értéke –55.709.254 forint volt (5. tételszámú vagyonelem).
- [3] A felperes 2017 szeptemberében [helyesen 2017. április 22. napján] kötött adásvételi szerződést a pécsi helyrajzi szám1 helyrajzi számú, természetben cím5 alatti üzlet megnevezésű ingatlanra, a 8.000.000 forint vételárat a felek közös vagyonukból fizették. Az ingatlan a felek egyenlő arányú közös tulajdona, jelenlegi forgalmi értéke 11.000.000 forint (8. tételszámú vagyonelem).
- [4] A felperes módosított keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását, a pécsi helyrajzi szám2 helyrajzi számú (1. tételszámú vagyonelem) és a helyrajzi szám3 helyrajzi számú (2. tételszámú vagyonelem) ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetését azzal, hogy a bíróság mindkét tulajdoni illetőséget adja az I. rendű alperes tulajdonába; a pécsi helyrajzi szám4 helyrajzi számú kert ingatlan (3. tételszámú vagyonelem) I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott 1/2 illetőség fele részére házastársi közös szerzés jogcímén a tulajdonjogának megállapítását, az így fennálló közös tulajdonnak az I. rendű alperes tulajdonába adással történő megszüntetését. Megtérítési igényt érvényesített az I. rendű alperes nevén nyilvántartott, de házastársi közös szerzés címén fele részben őt illető pécsi helyrajzi szám5 helyrajzi számú cím6 társasházi lakás (7. tételszámú vagyonelem) 1/2 tulajdoni hányada alapján 9.000.000 forintra, az érdekelt2 (5. tételszámú vagyonelem) 100%-os és az érdekelt3 (6. tételszámú vagyonelem) 90%-os üzletrész hányadok fele része vonatkozásában 22.500.000, illetve 4.000.000 forintra azzal, hogy mindkét gazdasági társaság alapítására a házassági életközösség alatt került sor. Kérte, hogy a közös vagyon megosztása és a felek közötti elszámolás eredményeként a bíróság az I. rendű alperest 53.400.000 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezze.
- [5] Az I. rendű alperes a házastársi közös vagyon megosztását nem ellenezte, a közös vagyon körét, egyes vagyontárgyak értékét, egyes megtérítési igényeket ugyanakkor vitatott. Módosított viszontkeresetében az egyenlő arányú közös tulajdonként nyilvántartott pécsi helyrajzi szám2 helyrajzi számú, cím7 alatti ingatlan (1. tételszámú vagyonelem) tulajdoni hányadát különvagyona miatt az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérően kérte megállapítani azzal, hogy az ingatlan 57/100 részben különvagyona és csak 43/100 illetőség tartozik a házastársi közös vagyonhoz. Kérte megállapítani, hogy a pécsi helyrajzi szám6 helyrajzi számú cím8 szám alatti lakásingatlan 18/100 tulajdoni hányadát (9. tételszámú vagyonelem) és az Audi A3 típusú rendszám1 forgalmi rendszámú személygépkocsi (10. tételszámú vagyonelem) 1/2 tulajdoni hányadát házastársi közös szerzés jogcímén megszerezte. Megtérítési igényt érvényesített az érdekelt2 felperest illető 50%-os üzletrészával összefüggésben 11.540.978 forint összegben és a pécsi helyrajzi szám1 helyrajzi

számú cím9 alatti üzlet (9. tételszámú vagyonelem) 1/2 tulajdoni hányada forgalmi értékének megfelelő 5.500.000 forint vonatkozásában.

- [6] A felperes a viszontkeresetet kisebb részben elismerte, vitatta és elutasítani kérte az érdekelt2-vel kapcsolatos megtérítési igényt, rámutatva, hogy a korlátozott felelősségű társaság esetleges tartozásaiért való helytállásra kötelezése fogalmilag kizárt. Elutasítani kérte a cím9 alatti üzlet ingatlan tekintetében előterjesztett megtérítési igényt is. Állította, hogy ez az ingatlan a különvagyona, a vételárhoz szükséges 8.000.000 forintot édesanyjától ajándékba kapta.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a pécsi helyrajzi szám3 helyrajzi számú, cím7 szám alatti ingatlan – az ingatlannyilvántartási bejegyzéstől eltérően – 75/100 részben az I. rendű alperes, 25/100 részben a felperes közös tulajdona. A felperes házastársi közös vagyon jogcímén történt tulajdonszerzését a pécsi helyrajzi szám4 helyrajzi számú kert ingatlan egészhez viszonyított 1/4 tulajdoni hányad vonatkozásában, míg az I. rendű alperes házastársi közös vagyon jogcímén történt tulajdonszerzését a pécsi helyrajzi szám6 helyrajzi számú, cím8 számú ingatlan tekintetében 18/100 tulajdoni hányad vonatkozásában megállapította. A felperes és az I. rendű alperes közös tulajdonát olyan módon szüntette meg, hogy a pécsi helyrajzi szám3 helyrajzi számú, a pécsi helyrajzi szám4 helyrajzi számú, valamint a helyrajzi szám2 helyrajzi számú saját használatú út ingatlanokból a felperes tulajdoni hányadait az I. rendű alperes, a pécsi helyrajzi szám6 helyrajzi számú ingatlanból az I. rendű alperes tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adta. Az rendszám1 forgalmi rendszámú személygépkocsi vonatkozásában az I. rendű alperes 1/2 arányú tulajdonszerzését megállapította, az I. rendű alperes 1/2 tulajdoni hányadát a felperes kizárólagos tulajdonába adta.
- [8] Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy harminc napon belül fizessen meg a felperesnek 11.780.598 forint értékkiegymenlítést. Rendelkezett az ingatlannyilvántartási hatóság megkeresése iránt, a fentieket meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította.
- [9] Megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes az eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik, mindkettőjüket személyenként 1.395.630 forint feljegyzett eljárási illeték és 287.480 forint állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezte.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rámutatott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:60.§ (1) bekezdéséből következően a vagyonszösséghez tartozó társaságbeli részesedés házastársak közötti megosztása során a részesedés forgalmi (piaci) értékét kell alapul venni, és nem a számvitelről szóló törvény szerinti ún. könyv szerinti érték az irányadó. A gazdasági társaságok életközösség megszűnéskori forgalmi értékét szakértő1 igazságügyi adó- és könyvszakértő szakvéleménye alapján állapította meg. A szakvéleményt kellően részletesnek és aggálymentesnek minősítette, mivel az érdekelt2 2017. december 31-i piaci értéke vonatkozásában a szakértő kifejtette, hogy a vállalkozás értéke a 2017. december 31-i fordulónapra vonatkozó piaci értéken számított eszközök és az idegen források összege alapján, a két érték különbözeteként határozható meg, a kötelezettségek a társaság eszközeinek értékét meghaladják. A szakértő a vállalkozások üzleti értékének meghatározására alkalmazott módszernek indokát adta, nyilatkozott, hogy mely dokumentumok alapján készítette el szakértői véleményét, részletesen ismertette az érdekelt2 által 2008. április 9. napján, majd 2012. szeptember 21. napján kötött megállapodásokat, értékelte azoknak a vállalkozás piaci értékére gyakorolt hatását.
- [11] Kitért arra is az elsőfokú bíróság, hogy a társasági részesedés értékének meghatározásakor a könyv szerinti érték vagy a névérték alapulvételére csak kivételesen, az ügy egyedi sajátosságaira tekintettel az adott gazdasági társaságot érintő, illetve összehasonlító forgalmi adatok hiányában van lehetőség (Pfv.II.20.684/2014/17.). Mivel a felperesnek a peradatok szerint a cég ügyeire rálátása, azokról ismerete nem volt, az I. rendű alperes által a cég

képviselésében megkötött megállapodásokról nem tudott, így az ügy egyedi körülményeit értékelve, a felek érdekeinek mérlegelésével úgy ítélte meg, hogy rendkívül méltánytalan lenne, ha a korábban a kft. által megkötött megállapodásban írt feltétel hatálybalépése miatti jelentős összegű kötelezettség a közös vagyon megosztása során a felperes terhére esne, ezért az érdekelt² üzletrészenek értékét a Ptk. 4:60.§-ának alkalmazásával a könyv szerinti érték alapulvételével határozta meg. A társaság hitelezője tényleges tulajdonosi háttérének igazolására vonatkozó további okiratok benyújtását nem tartotta szükségesnek, ezért a felperes e vonatkozású indítványát nem teljesítette.

- [12] A felperes kizárólagos tulajdonaként nyilvántartott cím¹⁰ alatti üzlet tekintetében rámutatott, hogy a Ptk. 4:37.§ (1) bekezdése szerinti törvényi vélelem a közös vagyon mellett szól azokban az esetekben is, amikor az egyik házastárs tulajdonszerzését az életközösség alatt közhiteles nyilvántartás tanúsítja. A felperesnek a különvagyoni igénye eredményes érvényesítése érdekében a közös szerzés törvényi vélelmét kellett megdöntenie, kétséget kizáróan bizonyítania nemcsak azt, hogy édesanyja a támogatáshoz megfelelő pénzeszközökkel rendelkezett, hanem konkrétan azt is, hogy a pénzt ténylegesen az ingatlan vételárára fordította. Bizonyítania kellett volna, hogy a házassági életközösség alatt megvásárolt ingatlan teljes vételárát a különvagyonából fizette. A perben meghallgatott, az ügyletkötés során közreműködő ügyvéd tanú, tanú¹ nem tudott e vonatkozásban nyilatkozni, tanúvallomása nem erősítette meg a felperesi előadást, a közeli hozzátartozó, tanú² által tett tanúvallomás pedig az elsőfokú bíróság megítélése szerint önmagában nem volt elégséges a közös vagyon vélelmének megdöntésére. Ezt meghaladóan releváns többletadat, okirati bizonyíték a perben nem állt rendelkezésre. Mivel az ingatlan vételárának különvagyoni jellegét az I. rendű alperes vitatásával szemben a felperes nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, azt közös vagyonnak kellett tekinteni, ami így a felek által azonosan meghatározott 11.000.000 forint forgalmi értéken került a vagyonmérlegbe.
- [13] Az elsőfokú bíróság által összegzettek szerint a felperes és az I. rendű alperes megosztandó közös vagyona mindösszesen 63.481.196 forint, a feleket megillető közös vagyoni jutó értéke ennek a fele része, 31.740.598 forint. A felpereshez került érték összesen 19.960.000 forint, az I. rendű alperes tulajdonába adott érték 43.521.196 forint. A közös vagyon megosztása folytán a felperes a jutójánál $(31.740.598 - 19.960.000 =)$ 11.780.598 forinttal alacsonyabb, az I. rendű alperes $(43.521.196 - 31.740.598 =)$ 11.780.598 forinttal magasabb értékhez jutott, ezért az I. rendű alperes ezt a többletet köteles a felperes részére értékkiegyenlítés címén megfizetni.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt az I. rendű alperes fellebbezett. Fellebbezése a vagyonleltár 5. tételét, az érdekelt² üzletrészt érintette. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az üzletrész értékét a könyv szerinti érték alapulvételével határozta meg, és őt kötelezte a 3.173.981 forint könyv szerinti érték fele részének megfizetésére. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását olyan módon kérte, hogy a másodfokú bíróság a fizetendő értékkiegyenlítés összegét 11.780.598 forintról 10.193.608 forintra, 1.586.990 forinttal szállítsa le.
- [15] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy szakértől igazságügyi adó- és könyvszakértő aggálytalan szakvéleményében rögzítettek szerint a kft. 100% üzletrészenek piaci értéke az eszközök piaci értéke és az idegen források különbözeteiként 2017. december 31. napján mínusz 55.709.254 forint volt, vagyis a kötelezettségek meghaladják a társaság eszközeinek értékét. Azok a körülmények, hogy a felperesnek nem volt a cég ügyeire rálátása, a korábban megkötött megállapodásról nem tudott, nem adnak alapot az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelésre.
- [16] Rámutatott az I. rendű alperes, hogy a házastársi közös vagyon megosztásának alapelve szerint az életközösség megszűnése időpontjában is meglévő közösen megszerzett vagyon

valós forgalmi értékének a fele részéhez mindkét házastársnak egyaránt hozzá kell jutnia. Az elsőfokú bíróság ítéletében maga is rögzítette, hogy a Ptk. 4:60.§ (1) bekezdéséből következően a vagyonszösséghez tartozó társaságbeli részesedés házastársak közötti megosztása során a részesedés forgalmi (piaci) értékét kell alapul venni. Megtérítési igényének előterjesztésekor a felperes sem a társaság könyv szerinti értékét, hanem az életközösség megszűnéskori forgalmi értékét vette alapul (45.000.000 forintban). Nincs olyan indok, amelyre figyelemmel a társasági kölcsönügyletet különvagyoni adósságnak lehetne minősíteni, a felperes az ügyletkötéshez való hozzájárulásának hiányára hivatkozással vagy más okból sem mentesülhet a tartozás viselése alól. Ha az elsőfokú bíróság mindkét fél méltányos érdekét figyelembe vette volna, nem jutott volna arra a következtetésre, hogy egy olyan gazdasági társaság vonatkozásában, mely forgalmi értéket nem képvisel, neki a könyv szerinti érték fele részét meg kell fizetnie.

- [17] Az érdekelt2 üzletrészenek nulla forintban történő meghatározását kérte azzal, hogy a közös vagyon így mindösszesen 60.307.215 forint, a jutó 30.153.608 forint, a felperes tulajdonába adott ingatlan és ingóság értéke összesen 19.960.000 forint, a hozzá kerülő közös vagyoni érték 40.377.215 forint, a közös vagyon megosztása során a felperes a jutójánál (30.153.608 forint – 19.960.000 forint=) 10.193.608 forintnál alacsonyabb értékhez jutott, így ő ennek megfizetésére lehet csak köteles.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés 11.780.598 forintról 17.280.598 forintra, 5.500.000 forinttal történő felemelését kérte. Csatlakozó fellebbezése a vagyonmérleg 8. tétele alatti, a Pécs, helyrajzi szám1 helyrajzi szám alatt felvett, természetben 7632 cím11 szám alatti ingatlant érintette.
- [19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, miszerint a törvényi vélelemmel szemben nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, hogy az ingatlan vételárát az édesanyjától kapta. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes igen körütekintően járt el a házasság fennállása alatt valamennyi jogügylet során, emiatt életszerűtlennek tartotta, hogy az I. rendű alperes ne lett volna szerződő fél, amennyiben a jogügylet valóban a házastársi közös vagyont érinti. Az I. rendű alperes a jogügyleteket és az ahhoz kapcsolódó pénzmozgást rendszerint ügyvéd által szerkesztett okiratokkal dokumentálta, különvagyoni hozzájárulását rögzítette, melyeket vele elismertetett. Mindebből a felperes arra következtetett, hogy ha az ő nevére kerülő ingatlan esetében a vételár finanszírozása közös vagyonból történik, azt az I. rendű alperes okiratban rögzítette volna.
- [20] Rámutatott, hogy az I. rendű alperes az ingatlan vételára vonatkozásában sem tudott nyilatkozatot tenni. Az elsőfokú bíróság a peres eljárás során édesanyját, tanú2t tanúként meghallgatta, aki teljes mértékben alátámasztotta az általa előadottakat. Nem tartotta életszerűnek az I. rendű alperesnek azt a nyilatkozatát, miszerint tanú2 kizárólag azért volt az üzletben a foglalt átadásakor, mert a hirdetést ő találta. Mivel az üzlet nem tartozik a közös vagyonhoz, a házastársi közös vagyon mindösszesen 52.481.196 forint, egy fő jutója 26.240.598 forint. A 8. tétel alatti ingatlan mellőzésével a tulajdonába adott érték 8.960.000 forint, az I. rendű alperes tulajdonába adott érték 43.521.196 forint. Az I. rendű alperes a jutójánál 17.280.598 forinttal magasabb értékhez jut, így ezt a többletet köteles megfizetni a részére.
- [21] A peres felek fellebbezési, illetve csatlakozó fellebbezési ellenkérelme az ellenérdekű fél jogorvoslati kérelmével érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.
- [22] A fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

- [23] A peres felek jogorvoslati kérelmei folytán az anyagi jogi felülbírálat már csak két vagyonelemmel kapcsolatos jogvitát érintett. A Pp. 369.§ (3) bekezdés a) és c) pontja alapján a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelését abban a körben kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság a felperes különvagyoni szerzésére vonatkozó bizonyítékokat okszerűen mérlegelte-e, illetve indokolt-e a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonása, a megállapított tények másként minősítése akár a közös vagyoni társasági részesedés értékének, akár a vitatott ingatlan közös vagyonhoz tartozásának kérdésében.
- [24] A kft.-ből a házastársat megillető hányad vagyonközösség megszűnéskori értékének elsőfokú bíróság általi megállapításával a másodfokú bíróság nem értett egyet. A perben beszerzett könyvszakértői vélemény teljesen egyértelmű megállapítást tartalmaz arra nézve, hogy a vállalkozás piaci értéke, az eszközök piaci értéke és az idegen források különbözete (lényegében tehát az ún. felszámolási vagy végelszámolási érték) 2017. december 31. napján mínusz 55.709.254 forint volt, vagyis az aktívák és a passzívák különbözete, az aktívákat jelentősen meghaladó passzívák okán az üzletrész piaci értékkel nem rendelkezett. A Ptk. 4:60.§ (1) bekezdésére figyelemmel ettől az értéktől bármelyik fél állítólagos érdekére hivatkozással történő eltérés nem megengedett. A családi jogviszonyokra irányadó, a Ptk. 4:4.§-a szerinti méltányosság nem irányulhat egy vagyonelemnek a piaci, forgalmi értéktől eltérő értékelésére. Nincs jelentősége, hogy a felperes a házastársa által a felektől elkülönülő, önálló jogi személyiséggel rendelkező társasági formában folytatott vállalkozói tevékenységre rálátással vagy befolyással rendelkezett-e. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a jogvita megítélése során a fellebbezésben felhozottakkal ellentétben nem a közös vagy különvagyoni adósság kérdésében kellett állást foglalni, miután az ilyenkénti minősítésnek csak a házaspár egymás közötti, az ún. belső jogviszonyában van jelentősége, míg a perbeli esetben egy önálló harmadik személy tartozásáról és ennek a piaci értékre gyakorolt hatásáról volt szó.
- [25] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az I. rendű alperes fellebbezését teljesítve az érdekelt2 piaci üzletrészének forgalmi értékét nulla forintban vette figyelembe.
- [26] A felperes csatlakozó fellebbezésével érintett cím11 szám alatti ingatlan vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a Ptk. 4:37.§ (1) bekezdése szerinti, a közös vagyon mellett szóló vélelemre tekintettel nem csupán a különvagyon létét, hanem annak az adott vagyontárgy megszerzésére fordítását is bizonyítani kell. A perben az nem volt vitatott, hogy a felperes édesanyja 2017. január 12. napján értékesítette a tulajdonát képező cím12 szám alatti ingatlant, és ebben az időpontban rendelkezett a lakásért kapott 7.300.000 forint vételárral. Annak ténye azonban, hogy ezt az összeget a cím11 szám alatti ingatlanra fordították, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható. A felperes és az I. rendű alperes egyaránt úgy nyilatkozott (37.P.20.393/2019/38. számú tárgyalási jegyzőkönyv 12. és 13. oldal), hogy az eladott ingatlan vételárát, illetve annak nagyobb részét, 7.000.000 forintot az I. rendű alperes euróra váltott át és ezt átadta a felperes édesanyjának. Ez az eljárás alapvetően a felperes édesanyjának befektetési, megtakarítási szándékát tükrözi, ami – figyelemmel arra, hogy a felperes ebben az időszakban már megvásárolható üzletet keresett – nem áll összhangban azzal, hogy a pénzből a felperes vásárlási szándékát kívánta támogatni. A felperes azt mondta, hogy nem tudja, mi lett az euróval, nem tudja, hogy azt visszaváltották-e forintra, ugyanakkor elmondta, hogy az édesanyja 500.000 forintot előlegként megfizetett 2017. április 8. napján, majd 7.500.000 forintot adott át neki és az I. rendű alperesnek, hogy az ügyvéd előtt az ingatlan vételárának fennmaradó részét ki tudják fizetni. Arra azonban nem merült fel adat (ilyenre a felperes sem hivatkozott), hogy az édesanyjának az eurón kívül is lett volna egyéb, a vételárhoz felhasználható jelentősebb összegű megtakarítása.

- [27] tanú2, a felperes édesanyja tanúvallomásában ugyanakkor azt mondta el, nem emlékszik, hogy kérte volna ennek az összegnek az euróra történő átváltását, a pénzt azért adta oda az I. rendű alperesnek, hogy vigyázzon rá. Nem emlékezett arra, hogy azt az I. rendű alperes mikor és hol adta vissza a részére, majd több időpontot is megjelölt arra nézve, hogy mikor kapta vissza a pénzét az I. rendű alperestől. Nem emlékezett arra sem, hogy ezt követően a felperesnek mikor és hol adta át a megjelölt összeget, a felperes ugyancsak nem tudta felidézni ezeket a részleteket. A tanúvallomásban megjelenő kisebb bizonytalanságok, ellentmondások általában nem gyengítik a tanúvallomás hitelességét, a perbeli esetben azonban egy lakás ellenértékéről van szó, melynek fontossága a felperes édesanyjának esetében (aki nem bonyolított rendszeresen hasonló vagyoni ügyleteket) nem tért el egy ilyen összeg általánosnak tekinthető jelentőségétől. A számottevő vagyontárgy jelentős összegű vételárának felhasználásával kapcsolatos bizonytalanság, ellentmondások, különösen arra figyelemmel, hogy a történeteket nem évtizedes távlatból kellett felidézni, megalapozzák azt a következtetést, hogy tanú2 tanúvallomása önmagában nem rendelkezik olyan bizonyító erővel, mely alkalmas a törvényi vélelem megdöntésére. A bizonyítás eredményességét gyengítette továbbá, hogy a felperes az ügyletkötésben résztvevő másik fél útján történő bizonyítást meg sem kísérelte annak ellenére, hogy a foglalónak az édesanyja részéről történő átadása ezen az úton egyszerűen bizonyítható lett volna.
- [28] A felperes az ellenkezőből való következtetést is fel kívánta használni állításának alátámasztására, jelentőséget tulajdonítva annak, hogy az I. rendű alperes az üzlet megvásárlásakor eltért az általa követett ügyletkötési, elszámolási gyakorlattól. A vitatott ügyletet azonban nem lehet párhuzamba állítani azokkal az esetekkel, amikor az I. rendű alperes kezdeményezésére sor került az I. rendű alperes különvagyonának felperes általi elismerésére. A 37.P.20.393/2019/8. számú ellenkérelméhez csatolt, az 1. tételszámú, cím13 ingatlannal kapcsolatos 2000. április 6. napján kelt közös nyilatkozat, a 2001. januári garázsvásárláshoz kapcsolódóan 2001. január 15. napján felvett tényvázlatban foglalt nyilatkozatok, a cím14. alatti lakás vételének alapjául szolgáló ügylethez felhasznált cím15 alatti (helyrajzi szám7 helyrajzi számú) lakás megvásárláshoz kapcsolódó 2011. február 15-i nyilatkozatok közös jellemzője, hogy azokban a felperes az I. rendű alperes különvagyoni hozzájárulását ismerte el. Az I. rendű alperes édesanyja, tanú3 tanúvallomásában (37.P.20.393/2019/77. számú jegyzőkönyv) megerősítette, hogy házastársával kifejezett igényük volt, hogy legyen „külön papír” arról, hogy ők mennyivel járultak hozzá a fiatalok, illetve a gyermekük vagyonszerzéséhez, figyelemmel arra is, hogy a felperes szülei nem tudtak segíteni. Az I. rendű alperes és felmenői részéről kifejezésre jutó, a felperes fellebbezésében hangsúlyozott körülmények tehát azokhoz az esetekhez kapcsolódott, amikor az I. rendű alperes vagyonszerzése alakult a törvényi vélelemtől eltérő módon. Ehhez képest tehát nem az a kérdés merül fel, hogy a vitatott 2017. évi szerzésnél az I. rendű alperes miért nem ragaszkodott a közös szerzés okirati megjelenítéséhez, hanem az, hogy a felperes maga miért nem követte a különvagyon igazolásával kapcsolatos gyakorlatot.
- [29] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság mérlegelésének eredményével, miszerint a felperes a közös vagyoni vélelemmel szemben a különvagyoni hozzájárulását nem tudta bizonyítani.
- [30] Az elsőfokú ítéletben írt összegzéshez képest tehát a felülbírálat eredményeként kizárólag az I. rendű alperesnél lévő 5. tételszámú vagyonelem értéke változott 3.173.981 forintól nulla forintra. A közös vagyon így mindösszesen 60.307.215 forint, a jutó 30.153.608 forint, a felperes tulajdonába adott ingatlan és ingóság értéke változatlanul összesen 19.960.000 forint, az I. rendű alpereshez kerülő közös vagyoni érték 40.377.215 forintra csökkent. A felek jutója és a náluk lévő vagyoni érték különbözete az I. rendű alperes javára 10.193.608 forint, aki így értékkiegyenlítésként ennek az összegnek a megfizetésére köteles.

- [31] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta, az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 10.193.608 forintra leszállította, míg egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [32] Az I. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, a felperes csatlakozó fellebbezése eredménytelen maradt, az I. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a felperes köteles megtéríteni a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján. Az I. rendű alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [33] A felek teljes személyes költségfeljegyzési joguknál fogva a fellebbezésre 127.000 forint fellebbezési eljárási illetéket, a csatlakozó fellebbezésre 220.000 forint csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket nem fizettek meg, a Pp. 83.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 102.§ (1) bekezdése alapján ezeknek az összegeknek a megfizetésére a felperes köteles.

Pécs, 2022. november 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró